

90-erne. Jernbaneadministrationen har i mange Aar ønsket en anden Ordning og ligeledes Københavns Kommune, navnlig for at blive fri for de nu højst generende Niveauoverkørsler. For at tilvejebringe de nødvendige Planer og Oplysninger om disse Forhold blev der af Regering og Rigsdag i 1898 nedsat en Kommission, der indbød til offentlig Konkurrence. I denne kunde deltage ikke alene danske, men ogsaa udenlandske Ingeniører. Da Fristen var udløben, var der indkommet 22 Besvarelser, 22 Planer og Overslag. En af disse var indleveret uden for Konkurrence og kom derfor ikke i Betragtning; den findes ikke i Betænkningen. Resultatet af Kommissionens Prøvelse blev, at der uddeltes 5 Præmier for de bedste Planer. Planerne Nr. 19, Nr. 2 og Nr. 20 fik de 3 højeste Præmier. Alle disse 3 præmierede Planer gik ud paa at forlade den nuværende Hovedbanegaards Plads og anlægge Banegaarden Syd for Vesterbrogade omtrent lige over for Frihedsstøtten. Det Forslag, der blev forelagt i Fjor, var i alt væsentlig udarbejdet paa Grundlag af disse 3 præmierede Planer, navnlig paa Grundlag af den højst præmierede, nemlig Nr. 19 i Betænkningen. Regeringsforslaget fra forrige Samling var jo et meget vidtrækkende Forslag. Det vilde ikke alene kvæve store Summer af Statskassen, men det vilde ogsaa fuldt ud omkalfatre de nuværende københavnske Baneforhold. Der var ikke blot Tale om en ny Banegaardsplads, men ogsaa om at give Persontrafikken helt andre udløbende Linier. For Nærtrafikken skulde der tillige anlægges en saakaldt Ringbane.

Nu skal jeg ikke her komme ind paa en detailleret Forklaring af, hvad dette Forslag gik ud paa. De ældre Medlemmer af dette Ting have kendt Forslaget, det var til Behandling i Fjor, og de yngre Medlemmer ville kunne læse det i Tillæg A. Det i Fjor forelagte Lovforslag indeholdt 3 Planer: Nr. I., II. og III., og der var den Ejendommelighed ved disse 3 Planer, at de i Virkeligheden hang nøje sammen, de dannede ligesom en sammenhængende Kæde, saa at Vedtagelsen af den ene Plan ganske og ufejlbarlig drog den anden Plan efter sig. Dersom vi f. Eks. her i Fjor havde vedtaget at gennemføre Plan I., vilde Resultatet være blevet, at lige saa snart Plan I. var blevet gennemført, vilde det være blevet nødvendigt ogsaa at gennemføre Plan II., og lige saa snart vi havde gennemført Plan II., vilde

vi ogsaa være blevne nødte til at gennemføre Plan III. Nu skal jeg ikke rette nogen som helst Kritik mod Planerne i Regeringsforslaget i Fjor, idet jeg erkender, at de vare udarbejdede med stor teknisk Dygtighed og Kendskab til Forholdene. Jeg vil sige, at dersom man tænkte sig Plan I. fuldstændig gennemført, vilde man her i København have haft en Banegaardsordning, som ikke blot var tilfredsstillende med de nuværende Krav for Øje, men som vilde staa paa Højde med den Ordning, som findes i flere af Europas Millionbyer, og som ogsaa vilde være tilfredsstillende, selv om København blev en Millionby, hvad den ikke er og muligvis aldrig vil blive. Det vilde altsaa være en Ordning, som ikke blot vilde være tilfredsstillende for Øjeblikket, men ogsaa for Fremtiden, selv om Driften kunde tænkes at blive mange Gange saa stor som den nuværende. Hvad angaar Regeringsforslaget fra i Fjor om Anlægget af en saakaldt Ringbane, stod det mig dog klart, at en saadan for Nærtrafikkens Vedkommende aldrig vilde blive rentabel. Den var efter min Formening aldeles overflødig, ja, jeg antager endog, at den vilde blive saa urentabel, at end ikke Driften vilde kunne bære sig selv, idet man maa erindre den store Udvikling, den elektriske Sporvognsdrift har taget. Det forekommer mig altsaa at være klart, at en saadan Ringbane paa ingen Maade vilde kunne svare sig i en saa forholdsvis lille By som København. Nuan kan man selvfølgelig ikke nøjagtig vide, hvor meget Gennemførelsen af Regeringsforslaget i Fjor vilde koste. Naar jeg nævner Regeringsforslaget, mener jeg dermed Plan I., idet jeg gaar ud fra, at hvis man var begyndt med at gennemføre noget af de foreliggende Forslag, vare vi endte med Plan I. Plan I. var angivet at skulle beløbe sig til ca. 40,600,000 Kr. Selvfølgelig har jeg ikke noget nøje Kendskab til københavnske Grundes Værdi, men jeg udtalte allerede i Fjor ved Sagens 1ste Behandling, at den eneste Mulighed, jeg saa for at der overhovedet kunde komme noget ud af dette Forslag, var den, at Københavns Kommune overtog disse Grunde, i det mindste til den Pris, de vare anslaaede til i Forslaget. Nu ved jeg ikke, om Københavns Kommune overhovedet vilde overtage disse Grunde, lige saa lidt som jeg ved, til hvilken Pris den eventuelt vilde overtage dem, men jeg har dog den Formening, at skulde man i Fjor være naaet til et Resultat, vilde Københavns